

VÁR - CAR motorsport

4. Csillagvár Palota Rallye

Váradi-Szőke: A szabvány kiesés ismét teljesítve!

Jól indult ez a hétvége. Pályabejárásán sikerült nagyon pontosan felírni a pályát (legalábbis azt hittük) a tréningautónk is megúsza kisebb nagyobb karcokkal. De a szombati nap csúcsa az volt, amikor egy lelkes kis szurkolói csapatból kaptunk egy palack pezsgőt a versenyautónkról készült képpel felcímkézve. Nagyon-nagyon jólesett. Ezúton is köszönjük nekik. Bár őszintén szólva nem nagyon értettük, hogy mivel érdemeltük ki a figyelmüket, mert ez évi teljesítményünk egyenlő a nullával. És ezt a szintet ezen a versenyen is sikerült tartani. Az első gyorsaságin elég klassz időt mentünk, csak az hátráltatott, hogy a szűk visszafordítók után, a saját magunk által felvert porban nem láttuk az utat. Ez egyébként mindenkinek így volt, ezért az időközön ez nem látszott. A második páston már kaptunk egyéb akadályokat is. A harmadik vagy a negyedik kanyarban az előttünk rajtoló páros felborult. A nézők megállásra intettek, de aztán a versenyzők jelezték, hogy nincs semmi baj, mehetünk tovább. Pár kilométerrel később egy másik párost (akik műszaki hiba miatt lassabban haladtak) értünk utol. Nagyon sportszerűen, ahol tudtak, félrehúzódtak. De itt is maradt bent másodperc bőven.

Ezután szerviz következett. Itt a fiúk összelapátolták az autót, mert egy-két alkatrészt elhagytunk a nagy sietségben, de komolyabb műszaki gondunk nem volt. A harmadik gyorsan megint sikerült jó időt mennünk. Sőt, az elsőhöz képest még javítottunk is. Nagyon nagy lelkesedéssel álltunk a negyedik gyors rajtjához. Azzal az igazi „ide nekem az oroszlánt is” érzéssel rajtoltunk el. Hát oroszlánt, azt nem kaptunk, de egy fát igen. Az egyik kanyarban nagyobb volt a tempó a kelleténél, kisodródtunk és pont egy fát kaptunk el a kocsni jobb elejével. Innen még tovább tudtunk menni, és szerettük volna ezt a fás dolgot lefaragni az időből. Ezért pár kilométerrel később egy másik balkanyarban ismét lesodródtunk a pályáról, ami nem is lett volna nagy baj, mert itt nem voltak fák. Volt viszont bombatölcsér (mert egy régi katonai lőtéren rendezték a versenyt).

Pár másodperc alatt lezajlott az egész, csak annyit láttam, hogy domb, felhők, navigátor, bokor, gödör, megint domb és meg is álltunk. Csak ahogy a bombatölcsér szemközti dombjára ráesett az autó, az úgy megrántotta a hátsó futóművet, hogy eltört a kardántengelyünk. Nem tudtunk már tovább menni. Itt véget ért számunkra a Csillagvár-Palota Rallye.

Az egyik oldala rövidebb lett az autónak pár centivel, így van mit csinálni a következő versenyig. Mivel a kiskőrösi rallyen mindenképpen szeretnénk rajthoz állni, ezért szegény Illés Tomcit be kell zárunk a műhelybe, és mint a pápa választások alkalmával fehér füsttel jelzi majd ha kész van.:)